

Metodický materiál odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra

Judikatura související se zákonným zmocněním k vydání obecně závazné vyhlášky obce, kterou se vydává Požární řád obce

I. Otázkou zákonnosti obecně závazných vyhlášek obcí ve vztahu k zákonnému zmocnění ve smyslu ust. § 259 odst. 1 písm. o) zákona č. 133/1985 Sb. o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, se dosud zabýval Ústavní soud ve svém nálezu:

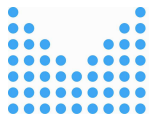
PI. ÚS 25/06 (Ostrov) — 487/2006 Sb.

Nález Ústavního soudu ČR sp.zn. PI. ÚS 25/06 (Ostrov) — 487/2006 Sb.:

Plénium Ústavního soudu rozhodlo o návrhu ministra vnitra na zrušení čl. 6 odst. 5, 6 obecně závazné vyhlášky města Ostrova č. 7/2004, Požárního řádu města Orlova tak, že návrh se zamítá. Předmětná ustanovení obecně závazné vyhlášky města Ostrova č. 7/2007, Požárního řádu města Ostrova, tak byla přijata v rámci výslovného zákonného zmocnění (§ 10 písm. d), § 84 odst. 2 písm. i) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění platném v rozhodné době, § 29 odst. 1 písm. o) bod 1. zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů) a z tohoto zákonného rámce nevybočují.

Navrhovatel zejména namítal, že povinnosti podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně se týkají pouze právnických osob a podnikajících osob fyzických, přičemž napadená ustanovení Požárního řádu města Ostrova se vztahují i na fyzické osoby nepodnikající. V uvedeném nálezu Ústavní soud však připustil v závislosti na místních podmínkách možnost konkretizace zákonných povinností vlastníků nebo uživatelů zdrojů vody v souvislosti s umožněním použití požární techniky a čerpáním vody pro hašení požárů, udržováním trvalé použitelnosti čerpacích stanišť pro požární techniku a trvalé použitelnosti zdroje. V předmětné obecně závazné vyhlášce, jak konstatoval Ústavní soud, nejsou obsaženy nové, v rozporu se zákonnou úpravou stojící povinnosti, ale naopak pouze obsahují toliko se zákonnou úpravou slučitelnou konkretizaci.

Dále byl derogační důvod dle navrhovatele spatřován dle jeho názoru v nepřípustné transpozici zákonné úpravy (§ 5 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně). V této souvislosti Ústavní soud odkázal na judikaturu Ústavního soudu, dle níž převzetí dikce právního předpisu do právního předpisu jiného, bez dalšího protiústavnost nezakládá (sp. zn. PI. ÚS 6/02). Převzetí zákonného ustanovení obecně závaznou vyhláškou „na straně jedné činí nejasný důvod platnosti daného ustanovení a v tomto kontextu může být intenzitou dané nejasnosti založen derogační důvod, na straně druhé může být odůvodněno potřebou

systematické úpravy, příp. navázáním dalších ustanovení, jež převzatá ustanovení konkretizují. O druhý z uvedených případů jde i v rozhodnuté věci.“

Navrhovatel dále nezákonnost spatřoval v použití pojmu „odpovědná osoba“ v čl. 6 odst. 6 obecně závazné vyhlášky. Definice tohoto pojmu není v Požárním řádu města Ostrova obsažena a podle navrhovatele tím odporuje uvedené ustanovení požadavku právní jistoty adresátů. Ústavní soud konstatoval, že *„neurčitost některého ustanovení právního předpisu nutno považovat za rozpornou s požadavkem právní jistoty, a tudíž i právního státu (čl. 1 odst. 1 Ústavy), toliko tehdy, jestliže intenzita této neurčitosti vylučuje možnost stanovení jeho normativního obsahu pomocí obvyklých interpretačních postupů.“* Teprve nemožnost takového výkladu zakládá rozpor s požadavkem právní jistoty, což dle názoru Ústavního soudu nebylo v tomto případě, kdy lze normativní obsah určit pomocí obvyklých interpretačních postupů.

II. Další judikatura – vztahující se k zadanému komplexnímu stanovisku k problematice požárního řádu nebyla zjištěna.